

[Socialministeren.]

hovedet at lade Hjælpekasseinstitutionen bortfalde, hvis man ikke samtidig ændrede selve Fattigloven i Overensstemmelse med andre Landes nyere Lovgivning. Man maa trænge den egentlige Fattighjælp med Fattighjælps Virkninger tilbage til at omfatte de Almentanter, groft forsømmelige Forsørgere, Alkoholister, professionelle Vagabonder o. s. v., der er helt udenfor eller selv har sat sig udenfor et ordnet Samfundsliv.

De Grundregler, der i saa Henseende vil blive foreslaaet, har jeg tidligere udførligt begrundet i „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“ baade i første og anden Del, jfr. §§ 294—325; hvor de forskellige Retsvirkninger af offentlig Hjælp ligeledes er anført. Jeg maa af Hensyn til Tiden nøjes med at henvise hertil, men vil dog tilføje, at selvfølgelig vil ogsaa disse Forslag fra min Side gennemgaa det raadgivende Socialudvalgs Skærmsild, inden Rigsdagen til næste Efteraar, forhaabentlig, stifter nærmere Bekendtskab med Systemet, der efter min Opfattelse er human, men paa ingen Maade blødsødent eller demoraliserende.

Men naar saadanne Ændringer er sket med Hensyn til Fattighjælpen, og man muligvis tillige indrømmer en snævert begrænset Adgang til Kautionslaan hos Kommunen, saaledes som jeg har foreslaaet det i mit Værk i §§ 281—293, vilde jeg ogsaa fra ethvert Synspunkt set anse det ikke blot for forsvarligt, men for det ene rigtige at lade Hjælpekasserne bortfalde og derved opnaa de betydelige Fordele og Besparelser, som er forbundet med Centraliseringen af al offentlig Hjælp i den enkelte Kommune, og under Kommunalbestyrelsens fulde Ansvar, gennem et socialt Kontor.

Med denne Ændring i Administrationen af den offentlige Forsorg bør og vil altsaa følge fuldkomment forandrede Regler gennem Forenkling af de forsørgelsesretlige Bestemmelser om Forsørgelsesret og -sted, som jeg nævnte i Begyndelsen af Talen, samt af Refusionssystemet. I førstnævnte Henseende vil jo Forsørgelseskommunen forsvinde og dermed Reglerne om Fødselsnotering til Bestemmelse af den legale Fødekommune, og sidst, men ikke mindst, Reglerne om hvilende Erhvervelse af Forsørgelsesret samt den med disse forskellige

Bestemmelser følgende haabløse Korrespondance, som jeg tidligere har skildret.

Samtidig nævnte jeg tillige de grove Mangler ved det udviklede og uretfærdige Refusionssystem, vi nu har, og det stod mig straks klart, da jeg gik i Gang med Revisionen af Sociallovgivningen, at den første Opgave, man burde lægge hen til et særligt Udvalg, var at faa en ny Refusionsordning, der kunde gælde for den samlede Lovgivning, og indføre nogenlunde ensartede Regler. Et saadant Forslag og Resultatet af disse Overvejelser foreligger i denne Betænkning, som i Dag ogsaa bliver overrakt Rigsdagen, og som indeholder følgende Regler.

For det første en kort Oversigt over den nuværende Fordeling af de sociale Udgifter mellem Stat og Kommune saavel som mellem disse indbyrdes — herom ligesom om Betænkningens nærmere Indhold maa jeg henvise til denne, idet jeg heller ikke kan gaa i Dybden med Betænkningens Indhold. For det andet en meget kort Oversigt over den i mit Værk „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“ foreslaaede Refusionsordning, ikke fordi denne kan bruges, men fordi det nedsatte Udvalg har taget den til Udgangspunkt for sine Undersøgelser. For det tredje findes der det raadgivende Socialudvalgs Undersøgelser og enstemmigt tiltraadte Forslag til en ny Refusionsordning med tilhørende Bemærkninger.

Med Hensyn hertil skal jeg oplyse følgende: Dette Udvalg, det eneste af de forskellige Udvalg, der arbejder med Socialreformen, som er sammensat af Personer udenfor Socialministeriet, har bestaaet af Formanden for den danske Købstadforening, Folketingets højtærede Formand som den ledende, dernæst af Borgmesteren for Københavns Forsørgelsesvæsen, Viggo Christensen, Formanden for Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, Næstformanden i Landoverskatteraadet, Henningsen, Formanden for de samvirkende Sogneraadforeninger, forhenværende Folketingsmand Gerud Jensen, Væth, Amtmand, tidligere Kontorchef i Indenrigsministeriet, Topsøe samt som Repræsentanter henholdsvis for Arbejdsgiverne og Arbejderne Fabrikant Hans Holten, Medlem af Invalidforsikringsraadet, og